

חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

התורה הגואלת

משה רבינו מבשר לעם ישראל על הגאולה בחמש לשונות, המלמדים את שלבי הגאולה העתידה לבוא: "והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי, והבאתי".

אך תגובת עם ישראל למשמע בשורת הגאולה היא: "ולא שמעו למשה מקוצר רוח ומעבודה קשה". השאלה עולה מאליה, מדוע נשלח משה רבנו לומר לעם דברים שהוא אינו מסוגל לשמוע, הרי כל מחנך מנוסה יודע את הכלל של חז"ל: 'כשם שמצווה לומר דבר הנשמע - כך מצווה שלא לומר דבר שאינו נשמע'? יש בכך לימוד גדול עבורנו: בעולם מפורסם הפתגם: "לפני שמוציאים את עם ישראל ממצרים, צריך להוציא את מצרים מעם ישראל" הגאולה חייבת להתחיל בחזון, ברוח, בראש ובלב, ורק לבסוף להגיע לרגליים הלכה למעשה. לאחר שנים ארוכות של שיעבוד הגוף והרוח, נשמעה לבני ישראל בשורת הגאולה של משה - רחוקה מאוד. תארו לכם שאתם ניגשים לעובד זר אריתאי, ומתחילים לדבר אתו בלימוד - באחת בווה בכס ושואל - מה?? אתם אומרים לו: 'מה אתה לא מבין, הרי אתה נציגו של אלוקים בעולם, אתה לא יודע לבא קמא'?

כך בדיק הגיבו בני ישראל לבשורת הגאולה. אחרי שנים רבות, שהם דיברו והבינו רק שפה נמוכה של עבדים, והתייאשו מלהשוב על מציאות אחרת. השליחות הראשונה של משה לעם ישראל הייתה להפיח בהם רוח של גאולה ורצון להיגאל, ולהחזיר בהם את ההכרה שהם מסוגלים לחיות אחרת. גם אם בהתחלה הם 'לא שמעו' ולא קיבלו את הדברים באופן מיידי - הלשונות הללו היו אצל עם ישראל 'תורה גואלת', שבנתה וייצרה בראשם ובליבם - מושגים חדשים ושאיפה לגדלות, ובעיקר הם שכנעו אותם

שהם שייכים ומסוגלים - בכל מצב לשמוע את דבר ה' דיבורי הגאולה של משה אל עם ישראל יכולים ללמד גם אותנו - בוגרי הישיבות העובדים - שגם אם איננו סבורים שדיבורים ודרישות

'גאולה תורנית' צילום אילוסטריציה: ברוך יערי

תורניות מתאימים לרמתנו ולעיסוקנו הרבים בנקודת הזמן הנוכחית - אל לנו להימנע מלשמוע אותם כמה שנוכל. כי כוחם של דיבורי אמת שהם מחלחלים בסופו של דבר אל תוך הלב, ויוצרים אצל השומע את השאיפה לצמיחה תורנית - ממש כמו ממשע דיבורים של גאולה רוחנית, שבנו אצלם את רוח הגאולה - למרות שנראה היה שהם לא מתאימים להם.

קהילה בצמיחה

רבים וטובים מאתנו, בוגרי הישיבות שיצאו אל עמל החיים סבורים, כי בגלל צוק העיתים ומרוץ החיים, קוצר הרוח והעבודה הקשה, הם אינם מסוגלים לקבוע עיתים לתורה ברמה איכותית, ולחיות חיים תורניים ברמה גבוהה.

האומנם היציאה אל עמל החיים מחייבת בינוניות והסתפקות במועט בעבודת ה'?

פעמים רבות אנו שומעים מבוגרי ישיבות שיצאו לעבוד - שלימוד וקיום התורה ברמה הגבוהה 'זה לא בשבילי - הרי אני איש עובד...'. ישנם כאלו הסבורים

העובדה שאיננו חובשים את ספסלי הכולל, אינה מחייבת רמה נמוכה בעבודת ה'

שאם יצאו לעבוד לפרנסתם והם אינם לומדים כל היום כמו פעם, אזי הם חייבים להסתפק במועט, וסגנון החיים שלהם ולימוד התורה בזמן שמתאפשר להם - מוכרחים להיות ברמה נמוכה שהרי 'או הכל או כלום'.

האמת היא, שהעובדה שאיננו חובשים את ספסלי הכוללים, אינה מחייבת רמה נמוכה בכל חלקי עבודת ה' - לימוד תורה, קיום מצוות, תפילות ככוונה ועבודת המידות.

האמצעי היעיל להתפתחות תורנית בתוך חיי המעשה - הוא זה החרוט על גגלה של תנועת 'חלקי בקהילתי', והוא השייכות הפעילה של בוגר הישיבה - החרדי העובד לקהילה תורנית משלו. אנו צריכים ליצור לעצמנו קהילות מגובשות, ששמות את לימוד התורה ואת הצמיחה בעבודת ה' במרכז הווייתן של הקהילה. קהילות תומכות שכאלו - בליווי תלמידי חכמים מתאימים, מייצרות התקדמות וצמיחה בגלל המחויבות החברתית של כל אחד מהחברים - ללימוד משותף, ולהשתתפות בכל שאר הפעילות הרוחנית המתקיימת בה.

אנו חייבים לעצמנו קהילה תורנית שונרגיש מחוברים אליה, ונדבר בה בשפה תורנית של גאולה, שפה תורנית ייחודית משלנו, שפה שגורמת לנו להאמין בעצמנו ובכוחנו, אמונה שאנחנו מסוגלים 'לצאת ממצרים' - דהיינו, מהמייצרים האישיים שיש לכל אחד בחייו, ולהתחבר ללימוד תורה ולקיום מצוות - יחד עם קבוצת חברים מגובשת - ברמה הכי גבוהה.

לנר ולבשמים

מדור הלכתי

עמוד 2

מה קודם? חלקי בעבודתי

עמוד 3

אני בסדר? עושה שכל

עמוד 4

מחויבות קהילתית

בתוך קהל ועדה

עמוד 5

מראש ההר

הזכות ליהדות

עמוד 6

גאונות ממש בחלקי

עמוד 7

chelki.co.il

דעת הבדלה

בשבועות האחרונים עסקנו רבות בהלכות שבת, מזוויות שונות השבוע ניפרד מרצף זה מתוך עיסוק בידי הבדלה

הרחת הבשמים במוצאי שבת?
תשובה: בשונה מברכת בורא מאורי האש שאסור לברך אותה אחרי מוצאי שבת, ברכת הבשמים על בשמים ששיג ביום ראשון או שני אין בה איסור כלל, משום שמברך על בשמים שנהנה בהרחתם, וברכה זו שייכת כל השבוע, אלא שאת התקנה המיוחדת לברך על בשמים במוצאי שבת כ'פיצוי' לנשמה בזמן הסתלקות הנשמה היתירה יש רק במוצאי שבת ולא אחר כך.

שאלה: האם איסור אכילה ושתייה לפני הבדלה הוא באותה דרגת איסור כמו הדין לא לאכול או לשתות לפני קידוש בשבת?

תשובה: לפני הבדלה מותר לשתות מים, ובוזו קל איסור זה של אכילה ושתייה קודם הבדלה מהאיסור שלא לאכול לפני קידוש, ששם אסור אפילו לשתות מים, אולם ההיתר הוא רק בנוגע למים ולא לגבי שאר משקאות כגון קפה, שאותם אסור לשתות לפני הבדלה.

שאלה: האם מותר לילדים מתחת לגיל מצוות לאכול או לשתות לפני הבדלה, או שדין זה מוטל עליהם כשאר ההלכות שמחוייבים הם מדין חינוך?

תשובה: בהלכות קידוש מבואר שילדים קטנים מותרים באכילה ושתייה לפני קידוש, משום שהוא לא מאכל שאסור בעצמו, אלא הזמן הוא זה שגורם לאיסור האכילה, ואיסור כזה לא תיקנו חכמים על הקטנים, ובכלל זה גם אכילה קודם הבדלה.

ברכת 'בורא מאורי האש' כברכה בפני עצמה? האם חייבים נר כפול בשביל לברך או שאפשר גם על נרונית פשוטה? אם לא הזדמן לו אש במוצאי שבת, האם אפשר לברך את ברכת 'בורא מאורי האש' אחרי מוצאי שבת?

תשובה: ברכת 'בורא מאורי האש' נתקנה כשבח על בריאת האש ותיקנו לאומרה במוצאי שבת משום שאז הקב"ה נתן דעת באדם הראשון לגלות את האש, וסידרו את הברכה על סדר ההבדלה, אולם גם מי שלא מבדיל על הכוס יברך אותה בפני עצמה. מצוה מן המובחר לברך על אבוקה, אולם אין זה מעכב ואפשר לברך גם על נרונית. ובנוגע לשאלה האחרונה, ברכה זו נתקנה רק במוצאי שבת ולא ביום ראשון.

שאלה: מה הדין בנוגע לברכת בורא מיני בשמים של המשגיח הנ"ל, עד מתי הוא יכול להשיג בשמים ולברך עליהם בשביל לקיים את ההלכה של

שאלה: משגיח כשרות במפעל גדול באזור נידח בסין, היה עובד במשך השבוע על תוצרת המפעל, ולקראת שבת היה טס למקום יישוב עם יהודים. שבוע אחד הוא נתקע באופן בלתי צפוי באזור המפעל לשבת, בלי כל ה'ציוד' הרגיל שיהודי צריך לצורך מצות הבדלה, ציוד הכולל יין, נר ובשמים, והתעוררו לו כמה שאלות בנוגע להבדלה שבהם נדון בשאלות הבאות.

ראשית יש לשאול על עצם ההבדלה בלי יין. ידוע שלגבי קידוש ההלכה היא שאם אין יין, מקדשים על הלחם. האם גם את ההבדלה אפשר לעשות על לחם, או ששם חייבים יין?

תשובה: בשונה מקידוש שאפשר לעשות על הפת משום שהדין של 'קידוש במקום סעודה' מורה על הקשר בין הקידוש והאכילה, את ההבדלה אפשר לעשות רק על יין [או על חמר מדינה], ובלי שיש יין אין לברך את ברכת ההבדלה, ואת מצות ההבדלה יקיים באמירת 'אתה חוננתנו' בתפילה. ישנה אפשרות להשלים את ברכת ההבדלה עד אמצע השבוע, כך שאם יזדמן לו יין עד יום שלישי יש לו לקיים את מצות הבדלה על הכוס, אולם באופן זה לא יברך על הנר ועל הבשמים.

שאלה: בסיפור הנזכר התעוררו לשואל כמה שאלות בנוגע לברכת 'בורא מאורי האש'. ראשית, האם אדם שלא מבדיל על הכוס צריך לברך

מעניין לדעת

מתי מסתכלים על הציפורניים

רוב העולם נוהגים להסתכל בציפורניים אחר ברכת 'בורא מאורי האש', אך במ"ב משמע שקודם מסתכלים ואחר כך מברכים הלכה זו תלויה בנידון האם ברכת 'בורא מאורי האש' מוגדרת כ'ברכת הנהיג' על ההנאה מהאור כדוגמת ברכה ראשונה על הנאת האוכל, או שהיא 'ברכת השבח' כדוגמת הברכה על שמיעת רעם או ראיית הים. את ברכות הנהיג מברכים לפני ההנאה, ואילו את ברכות השבח מברכים אחרי ראיית הדבר שעליו משבחים. ובאמת ב'ביאור הלכה' בהלכות ברכות מבואר שברכה זו היא 'ברכת השבח' ולכן המשנה ברורה כתב להסתכל על הציפורניים ורק אחר כך לברך.

לימוד בשבת תענוג

שלום וברכה

בימי השבוע אני משתתף בשיעור קבוע, שלא מתקיים בשבת. לאחרונה שמתי לב, שבשבתות, לצערי כמעט ולא יוצא לי לפתוח ספר, העייפות של כל השבוע מכריעה אותי וכך שבת מסתיימת ללא לימוד. אני יודע ששינה בשבת תענוג, מצד שני מסתבר שראוי לקבוע זמן ללימוד גם בשבת, אשמח אם הרב יכתוב דברי חיזוק בעניין הזה.

תשובה:

שלום לך איש יקר רוח.

חז"ל הקדושים לימדונו: "רבי ברכיה בשם ר' חייא בר אבא לא ניתנה השבת אלא לתענוג, רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן לא ניתנה השבת אלא לתלמוד תורה, ולא פליגי, מה דאמר רבי ברכיה בשם רבי חייא בר אבא - לתענוג, אלו תלמידי חכמים שהם יגיעים בתורה כל ימות השבת ובשבת הם באים ומענגים. מה דאמר רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן - לתלמוד תורה, אלו הפועלים שהם עסוקים במלאכתן של ימות השבת ובשבת הם באים ומתעסקים בתורה". מבואר בדברי המדרש שמי שעוסק במלאכתו בימי השבוע צריך להתעסק בתורה בשבת יותר ממי שעוסק בתורה במשך ימי השבוע. כאמור, על זה נאמר "לא ניתנה השבת אלא לתלמוד תורה". דברי הפסיקתא הועתקו בדברי הרמ"א (רצ, ב) שכתב "ופועלים ובעלי בתים שאינן עוסקים בתורה כל ימי שבוע, יסקו יותר בתורה בשבת מתלמידי חכמים העוסקים בתורה כל ימי השבוע, והת"ח ימשיכו יותר בעונג אכילה ושתיה קצת, דהרי הם מתענגים בלימודם כל ימי השבוע".

כך מביא גם הטור בשם המדרש "אמרה תורה לפני הקדוש ברוך הוא, רבש"ע כשיכנסו ישראל לארץ זה רץ לכרמו וזה רץ לשדהו. ואני מה תהא עלי, אמר

דווקא מי שעוסק לפרנסתו בימות החול - נדרש להתאמץ בעסק התורה בשבת

לה יש לי זוג שאני מזווג לך ושבת שמו שהם בטלים ממלאכתם ויכולין לעסוק בך, על כן צריך שיקבעו מדרש הודיע לעם את חוקי הא-לקים ואת תורותיו". מבואר שיש ענין מיוחד שהעוסקים במלאכתם יקדישו זמן בשבת ללימוד התורה יותר מימות החול, ולכן הגם שזכית לקבוע עתים לתורה במשך השבוע כדאי מאד שתתחזק לקבוע עתים לתורה גם בשבת קודש, כי יש ערך מיוחד ללימוד תורה בשבת.

כתבתי כבר בטורים קודמים על החשיבות של ההתחברות ללימוד, שכל אחד ימצא לעצמו את הלימוד שהוא מתחבר אליו ונהנה ממנו. זה נכון תמיד, וכל שכן בשבת קודש, שבו יש להתענג, וגם לימוד התורה צריך להיעשות מתוך תענוג, כך נראה גם מדברי האור זרוע. ולכן שבת זה זמן טוב למצוא לימוד שאתה מתחבר אליו, ומוצא בו טעם רב. לימוד ללא מסגרת מתאיין אמנם בקושי יותר גדול לקיים אותו, אך מאידך יש בלימוד הזה אפשרות ללמוד בשחרור מה שאתה חפץ, מה שאתה מתענג ללמוד ויש לך בו סיפוק מיוחד. אם תתמקד בלימוד של נושאים שמעניינים אותך, זה ימשוך אותך וכך תמצא את עצמך עוסק בתורה גם בשבת ואולי אף תמצא שבשבת תלמד ביתר שאת.

בברכה שתזכה להתענג על ה' שלמה

לשאלות בנושאים הנידונים בטור, כמו ייעודו של בן תורה עובד וסדר יומו, הקפדה על הלכה במשרד, ואתגרים בחיי המעשה, אתה מוזמן לכתוב לרב שליט"א בכתובת: SHLOMO.KIFSHTS@GMAIL.COM

נשיאים ורוח

בשבוע בו מושבע נשיא ארצות הברית ה-47 ונכנס לבית הלבן, לכהן בתפקיד שנחשב הרם ביותר, גם אם לאמיתו של דבר הוא אינו אלא מלך אביון, ייתכן ואפשר ללמוד מסיפורו הנדיר דבר או שניים הרלוונטיים לחיינו כאן בארץ הקודש.

לאחר מלחמת העולם השנייה, עמדה האנושות נדהמת למראה הכח ההרסני של מפלצת הלאומיות הנאצית. נדרשו עוד שנות מלחמה קרה, ונפילת הגוש הסובייטי, בכדי להניע את המוטטלת בתנופה אל הכיוון ההפוך. הגלובליזציה מנפצת הגבולות, ביקשה לאחר את העולם כולו בגושי ענק, מערב מול מזרח, ציר דמוקרטי מול ציר דיקטטורי. חלומות ורודים בדבר עידן נטול מלחמות, בו כל אזרחי העולם שותפים לחיי שגשוג ותקווה.

נשיא ארה"ב הנכנס סבור אחרת. הוא מבין את חשיבותן של גאוה לאומית ונאמנות פטריוטית למולדת. הוא מבקש להעמיד גבולות, ולהתכנס פנימה אל ערכי הליבה של האומה האמריקאית, במקום אותה רב לאומיות רבגונית, הטוענת כי יש בכוחה להתיק את הפרטים כולם, אל כלל אחד גדול עצום ורחב.

להבדיל אלף הבדלות, גם ציבור שומרי המצוות גדל ומתעצם בקצב מדהים. כולנו שייכים לציבור שומרי תורה ומצוות, לשבט בני הישיבות, הנאמן לגדולי התורה. אך מוטל עלינו גם לבצר מול אתגרי השעה, את חומות הקהילה הפרטית. להתכנס פנימה אל המסגרת המצומצמת בכל שכונה, ולייסד את הקהילה המיוחדת שלנו. זו מטרת העל של תנועתנו - חלקי בקהילתי - העושה כל מאמץ בכדי ישאר בוגר ישיבה שאין לו קהילה.

קריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברת לבורי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

לידיד תנועת חלקי בקהילתי

כמר **יעקב בלוי** שיחי'

בעל חברת ההפצה 'בלוי'

שנדבה רוחו אותו

לצייד את כל קהילות התנועה

בחומשים וסידורי תפילה

ברוב פאר וביד רחבה

לע"נ סבתו הרבנית ע"ה

ולתועלת בתי מדרשנו.

ישלם לו ה' כגמולו הטוב,

ויזכה הלאה להפיץ תורה בישראל.

מאחלים

תנועת חלקי בקהילתי

יזמי וחברי הקהילות

מערכת העלון

האם אני בסדר?

אמש פגשתי את נתנאל, מורה בכיתה ו'. השיעורים שלו מדהימים, הכיתה מתפקדת היטב, ההורים מרוצים, וההנהלה מפרגנת. אבל נתנאל, מסתובב בפחד יומיומי, מה יהיה היום? האם יצליח ללמוד נכון את החומר? כשנתנאל רואה את המפקח במסדרון הוא מעדיף להיבלע בכיתה העיקר שלא להיפגש איתו כי מי יודע מה יש לו להעיר. נתנאל מתוסכל מעצמו, מה יש לי? למה אני כזה? למה אני לא יכול לחיות בלי השאלה: האם אני בסדר?!

רבותי. נתנאל מציף שאלה שמעסיקה את האנושות רבות, במיוחד בתרבות המערבית עם הכללים הנוקשים של הפוליטיקלי קורקט (התקינות הפוליטית) זו שדוחפת אותנו למבחן קשוח אם אנחנו עומדים בקריטריונים של מדינת האנשים המאושרים: לבוש מוקפד, מראה נכון, בית טיפ טופ, וילדים המושלמים, (ואתם הקוראים מוזמנים להוסיף עוד קצת מהסבל הזה)

אז מה עושים? איך אפשר לצאת מהלופ? איך אפשר להתחיל לחיות בלי הקול המייסר שלא נותן לנו מנוחה ביום ובליל? האם אפשר להסתובב שבעי רצון מעצמנו? בעצם מה שקורה לנתנאל בתוך תוכו, זו התעסקות עם השאלה 'האם אני בסדר?'. ואני שואל 'בסדר' ביחס למה? למי? התשובה לשאלה הזו היא כנראה ש'אף פעם לא בסדר'. כי מה לעשות אנחנו לא מושלמים, מה שאומר שהכישלון מובטח. ואם נפקיד את האושר שלנו באיזה מין מדד חיצוני כזה, השאלה הזו תגדיל את הסיכוי לחוש כישלון - גם אם נצליח. כי יש פער מתסכל בין איך שאני תופס את עצמי, לבין איך שאחרים תופסים אותי. אנחנו אלופים בדברים שאנחנו יודעים לעשות הכי טוב, וגם אם התגובות מהסביבה מתלהבות, הלוקחות מרוצים, ובקהילה אני ממש אהוב ומקובל, אני בפחד מה אומרים עלי?

הפתרון הכי טוב הוא. הפסיק לשאול את השאלה הזו. לא לתת לה מקום.

והפיתרון שאני מציע הוא, להבין שאין בכלל כזו שאלה - האם אני בסדר, תפסיקו לשאול את השאלה הזו, ולתת לה מקום. במקום זאת נסו לומר: "כן אני בסדר" ככה איך שאני. וגם אם חוויתם חוסר הצלחה, עצם השאלה נועדה להכשיל אתכם ולכן כדאי להרפות ממנה.

כי זה הפרדוקס של החיים ככל שיש יותר פחד יש יותר סיכוי להיכשל, וככל שנהיה יותר בתחושה שאנחנו בסדר, גדל הסיכוי להצלחה ולחיים מלאי אנרגיה והתקדמות.

חלקי במנוחתי

אלחנן אהרן | יזם קהילת 'אזמרה לשמך' בני ברק

"אצלי הצפצוף כבר היה"

ההכנות לקראת בוא המלכה, משפיעות על כניסתה ולכל אורך ביקורה

רביעי כך שביום חמישי ניתן להכין את רוב תבשילי השבת המובחרים, ולשם המצווה לסיים להכין ביום שישי. כמו כן בבתים רבים מפת השולחן ונרות השבת מוכנים מליל שישי, אנשים אלו מעדיים על הכנסת אווירת השבת מבעוד מועד לביתם דבר שתורם רבות לכל האווירה מסביב. יום שישי נשאר כולו פנוי, כך שיש כאלו שבאופן נדיר מצליחים להגיע למה שמושבים מאוד בספרי חסידות "מנוחה קודם השבת".

לעוד טיפים לשבת טובה יותר יש לשלוח: 'שבת טובה' לווטסאפ: 053-350-5677

כל הפרטים קטנים כגדולים. הכנה שמחייבת בוודאי כמה חודשים.

"לכה דודי לקראת כלה", הכלה שמגיעה אלינו כל שבוע מצריכה הכנה לקראת בואה. הכנה גשמית ולא פחות מכך הכנה רוחנית. ההכנה הרוחנית תלויה בהכנה הגשמית, וכדי שאווירת השבת תשרור בביתנו, אנחנו חייבים לייצר הרמוניה בין הדברים. על כל אחד מאנשי הבית ליטול את חלקו בהכנה הקדושה ליום הקדוש.

נכון לחלק את המטלות לפי התאמה נכונה לפי גיל ולכל אדם. כשהדברים נעשים בצורה נכונה, כניסת השבת לא תשמע כצפצוף אלא כנעימה הערבה לאוזן.

המבוגר האחראי הוא זה שינווט את הספינה שעתידיה להגיע לנמל בזמן המופיע בלוח שנה.

בתבונה ובתשומת לב, לכך ששבת מגיעה בסופו של כל שבוע, בדיוק כמו שבוע שעבר ובדיוק כפי שיהיה שבוע הבא, האירוע יתנהל נכונה. רבים עורכים את הקניות לשבת ביום

"אני רק קונה פיצוחים ויוצא", מכריז הקליינט שנכנס לחנות הפיצוחים 'פיצוחי אביב' - בקרית הרצוג. בשעה 3 בצהרי יום שישי חורפי. באופק, שבת מתקרבת בצעדי ענק, מנגד עונה המוכר - ערלאכר ייד, "אני סוגר, אצלי הצפצוף כבר היה".

הכרזת כניסת השבת מאז ומעולם היה סמל, וקול המזמן את בעלי החנויות להגיף את התריסים ולסגור את חנותם לקראת שבת הממושמת ובאה.

בעל החנות מלמד אותנו, שגם אם "הלקוח תמיד צודק", בערב שבת, אין יותר צודק מלהשמיע לעצמך את הזמירות המסמלות את כניסת השבת. גם אם במציאות הצפצוף אינו נשמע, אצלך הוא יכול להישמע.

ההכנה לשבת כמו כל הכנה לדבר נעלה חייבת להיות מבעוד מועד.

אין מי שיתחיל להתכונן לחתונה הקרובה לליבו ביום החתונה עצמה, אמנם צד החתן יכולים לקצר בהכנות החתונה, אבל מצד הכלה נדרש זמן רב להתאמה מושלמת של

בין צפון לדרום

קהילות חלקי זכות לרגעים מרוממים

השבוע האחרון היה עמוס בפעילות מיוחדת ומגוונת ברחבי קהילות "חלקי בקהילתי". ממסעות מרתקים של שיעורים הלכתיים, ועד לסיומי מסכת מרגשים ואירועים קהילתיים מחברים.

בעיר רחובות התקיים שיעור מיוחד במינו לחברי הקהילה, מאת הרב יצחק זאב גולדמן, מוהל מומחה שלימד את הציבור שלל הלכות מעשיות של בריתו של אברהם אבינו עליו השלום.

ברמת בית שמש א' התקיים שיעורו המרתק של הרב יוסף יוליאד שליט"א, מנהל תלמוד תורה 'תורת הבית' שהגעים במתק לשונו וידיעותיו הנכבדות, והאיר באור חדש את הסוגיה הנלמדת.

בצפון הארץ, קהילות רכסים וכרמיאל זכו לארח את הרה"ג ר' אפרים קרלינסקי שליט"א, בעל הטור ההלכתי הפופולארי 'ש להם חלק' בעלוננו, במסגרת סדרת שיעורים שהפיק יום הקהילה ר' יהודה ארנפרויד. "שיעוריו של הרב קרלינסקי" מעידים השומעים, "ברורים, תמציתיים ופרקטיים, ונוגעים בדיוק בנקודות שצריכות חיזוק". במיוחד בימי השוכב"ם, חידד הרב את יסודות הלכות ייחוד בצורה רעננה וממוקדת.

בטבריה, נערך שיעור מיוחד בדיני מצוות תכלת, מאת הרב דוד שניצר שליט"א, מומחה בתחומו. בו נחשפו המשתתפים לדין הנרחב בקרב חכמי דורנו על אמיתות התכלת, ועסקו בדיניה של מצווה זו

השבת אבדה

רגע מיוחד התרחש בקהילת רמת בית שמש א': הרב אבריימי קאפ, יו"ר "עזרת אחים", סיים שיעור מרתק, אך אוזניית הבלוטות' היקרה שלו נעלמה. בני הקהילה לא ויתרו, הפכו כל פח אשפה עד שאיתרו והשיבו את האבדה לבעליה הנרגש - מופת של אכפתיות קהילתית.

במושב קוממיות, קהילת "העמלים" ציינה את סיום מסכת בבא בתרא של הדף היומי באירוע מרגש בו שולבו שבע ברכות לבת של אחד מחברי הקהילה. הנשים, שותפות מרכזיות בעשייה הקהילתית, זכו לשי ייחודי, והאירוע נערך ברוב הדר בהשתתפות רב היישוב והמגיד הבדחן ר' אבא טורצקי.

במקביל, גל של נרשמים מכל רחבי הארץ, חברי קהילות 'חלקי' וכאלו שעדיין אינם, עם פתיחת סדרת השיעורים של הרה"ג ר' אהרון דואר שליט"א בנושא הלכות טהרת הבית. מדי מוצאי שבת, יוגש שיעור קצרצר וברור בליווי סיכום כתוב - מהלך שיכול להפוך את הלימוד לנגיש ומעשי עבור כלל החברים. ניתן להירשם לקבלת השיעורים, כפי שמופיע במודעה המתפרסמת בגליון זה.

ברחבי הארץ ממשיכים חברי קהילות "חלקי" להעמיק בלימוד התורה ובחיבור בין איש לרעהו. עם התוכניות החדשות, הנחישות של הזימים, והרוח החיה של החברים, כל קהילה מוסיפה נדבך ייחודי לפסיפס הגדול של "חלקי בקהילתי".

5 דקות של טהרה
 לרגל ימי השוכב"ם'
 'חלקי בקהילתי' מגישה:

סדרת שיעורים מוסרטים
 בהלכות טהרת הבית

להתנשא מראש ההר

שלום קוראים לי רות

אני מרגישה שכביכול נולדתי על "ראש ההר" מבחינה רוחנית, אני גדלה בבית טוב, למדתי בסמינר הכי טוב, אכלתי ואני אוכלת רוחניות בכפית של זהב, ומרגישה שנולדתי במקום גבוה.

אני יודעת שמעלת האדם נמדדת לפי מעשי ולפי כמה שהוא עלה מנקודת ההתחלה בשקלול כל הנתונים, ולא באיזה דרגה הוא כרגע. השאלה שלי האם יש לאדם שלא בבחירתו נולד כביכול במקום גבוה יותר מעלה יתרה גם בעוה"ז וגם בעוה"ב, האם תחושות של עליונות, "זכיתי" וכדו' נכונות? ומה הרגש הנכון שצריך להיות לי כלפי אנשים שנולדו במקום נמוך יותר מסכנים/ שווה בין שווים?

אשמח לתשובה ותודה רבה על כל המיזם, אני לומדת מזה המון!

שלום וברכה

קודם כל אשריך שנולדת על ההר, ואשריך

שאת יודעת להעריך את זה

בעבר שאלתי שאלה בסגנון דומה את שכני הגדול הרב משה חיים זצ"ל (היה משגיח בישיבת פורת יוסף) והוא ענה לי שלדעתו צריך לחלק את המציאות לשני חלקים: חלק אחד - החיים הבריאיים, והחלק השני - הוא המציאות המצדיקה שחר.

פעמים רבות אנו נוטים לחשוב ברמה של שחר. לגבי שחר, אין ספק שאדם שלא התאמץ על כלום אינו ראוי לשחר. חשוב לציין, שגם אלו שנולדו על ההר מתאמצים על המון דברים, אבל במידה ונמצא אדם שאינו מתאמץ כלל, או לפחות על הדברים שעל קיומם הוא אינו מתאמץ, הגיוני שהוא אינו זכאי לשחר.

אך לפני שפת השחר, ישנו משהו הרבה יותר בסיסי, והוא בריאות הנפש (מן הבחינה הדתית). תינוק שנשבה, אולי אין עליו כל טענה, ובעיקר אנחנו עצובים בשבילו, אבל את חוויית קרבת האלוקים שכל כך ממלאת אותנו ונותנת לנו סיפוק, בוודאי אין לו.

אדם המקיים תורה ומצוות גם אם הוא נולד לתוך מציאות כזו, ואשריו שהוא נולד אליה,

איך להרגיש כלפי מי שלא זכה להיולד שומר תורה ומצוות?

משום שהוא לא חווה חולי, בוודאי נהנה מן הסיפוק הגדול הזה. זה נכון לגבי העולם הזה, אבל בהחלט מסתבר גם לגבי העולם הבא. ומה לגבי מי שלא נולד לשם? אין לנו טענות כלפיו, אבל בוודאי הוא מפסיד

מקווה שנתתי כיוון

איחולי מזל טוב

לכבוד הרב קצנלבוגן ומשפחתו
לנישואי הבת בשעט"מ
דורות ישרים מבורכים לבניין עדי עד

לילדי חלקי

מנדי פורום

חיזות לכל המשפחה לשולחן שבת

לע"נ ר' שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

כ עוד צמח שגדל מאוחר ולכן לא הושמד לגמרי במכת ברד
ל החרטומים הצליחו לעשות חלק מהמופתים בקסמיהם.

איך כתוב בפסוק "קסמיהם"?

מ שני בני מררי

נ מקור מים נוסף חוץ מהיאור והאגמים שעליו הכה אהרן במטהו

ס אחד מנכדיו של קהת

ע שני דברים שאותם הרס הברד (שניהם באות ע', כמובן)

פ אחד משמותיו של יתרו המופיע בפרשתנו

צ אחרי מכת ברד פרעה אמר שה' הוא ה...?

ק מה שמעו כשהתחילה מכת ברד?

ר זה מה שחשו המצרים לאחר שנגמרה מכת צפרדע

ש כמה זמן המתין משה אחרי מכת דם לפני שהלך לפרעה שוב?

ת גם שם מצאו המצרים צפרדעים

א חוץ מהיאור, על מה עוד הכה אהרן במטהו הראשונות?

ב פרעה ביקש ממשה ואהרן שיתפללו גם עבורו, אבל הוא לא אמר "עבורי" אלא...?

ג משה הזהיר את פרעה שבכל שטחו יהיו צפרדעים. באיזו מילה הוא השתמש במקום "שטח" או "ארץ"?

ד מה הייתה יוכבד עבור עמרם?

ה לאחר מכת ערוב ביקש משה שפרעה לא "יעשה צחוק" ואכן יעמוד במילה שלו. באיזו מילה הוא השתמש כדי לומר "לעשות צחוק"?

ו מה קרה ליאור כאשר הדגה שבו מתה (זו מילה נרדפת ל"הסריח")?

ז אחד מבניו של יצחק

ח באיזה חלק מהיד לקחו משה ואהרן את החומר השחור במכת שחין?

ט שאלת בנוס (אין בפרשתנו מילה באות ט'...): איזה חג נחגוג החודש?

י מה חששו בני ישראל שהמצרים יעשו להם אם יעזו לזבוח את האיליל שלהם לעיניהם?

גזר ושומר

פ' ע"א
ע' ע"א
ז' ע"א
ט' ע"א

ג' ע"א
ד' ע"א
ה' ע"א
ו' ע"א

ז' ע"א
ח' ע"א
ט' ע"א
י' ע"א

יא' ע"א
יב' ע"א
יג' ע"א
יד' ע"א

טו' ע"א
טז' ע"א
יז' ע"א
יח' ע"א

יט' ע"א
כ' ע"א
כ"א ע"א
כ"ב ע"א

הגאון הנדיר

לפני תקופה הגעתי לניחום אבלים, בבית קרובי משפחה, עם פטירת אביהם ז"ל. היושבים לא השתייכו ליושבי בית המדרש, וכיפתם העידה שהם מהציבור הרואה בהקמת מדינת ישראל - יסוד כיסא מלכות ה' בעולם, רח"ל מהאי דעתא.

השיח התגלגל לענייני חולין, ומה שמכנים 'תרבות פנאי'. הדובר הנלהב הסביר בשבחה של סדרת טלוויזיה נודעת, המצולמת היטב ומתוסרטת לעילא, ולא התקררה דעתו עד שהכריז כי "זו סדרה גאונית, הכל שם פשוט גאוני". לצדידי ישב אחי הרב שליט"א, תלמיד חכם ובר אוריין, היושב ראשונה במלכות באחד מבתי המדרש המפוארים בירושלים. הסרט האחרון אותו הוא ראה היה בטח 'מבצע אנטבה' אי שם לפני 35 שנים, בקייטנת הקיץ של צא"י. והוא לוחש באוזני: "גאונות הוא רוצה? שיפתח קצות!"

התאפקתי לא לצחוק, שלא להעליב חלילה את קרוב המשפחה שהתייחס ושרוי באבלו. אבל הניגוד בין שני העולמות, היה משעשע. המוח שלי שניצב בתווך, בין אוזן ימין ששומעת את ההתלהבות מתסריט וצילום, לאוזן שמאל שמקבלת רשף חד

כתער, המבטל באחת את אותו להט ומחזיר לפרופורציה נכונה, השתדל מאוד לשדר 'איפוק זה כח' ולהישאר אדיש כאילו התבקשתי בלחש להעביר את בקבוק הקולה. הדרך בה התחנכתי, לא שללה ידע כללי, או היכרות עם חכמי אומות העולם. זעיר שם נשמעו סיפורים אודות כמה מגדולי התורה בליטא, שהכירו את התרבות הכללית בסביבתה חיו. ספרות רוסית למשל או מוזיקה קלאסית. כמובן שבגאונותם הם תפסו בזריות את העניין כולו, ולא הקדישו לו זמן רב. ברור גם שהם החזיקו בדעה ביקורתית על הנאמר, ולא נסחפו להערכה מוגזמת של אותם יוצרים. וזו הנקודה החשובה כאן, כי היא קובעת את רוחב המקום שניתן לחכמות חיצוניות וידע כללי. אפשר להתפעל מיצירה ספרותית של טולסטוי, לקבל השראה מסימפוניה של בטהובן, או להבחין ביופיו המורכב של מבנה ארכיטקטוני. אבל מכאן ועד להעריץ את היוצרים של כל אלו, שלא לדבר על איזו חלישות הדעת מול 'גאונותם' הדרך ארוכה ומפולת. אפשר ליפול בה, ולא לקום.

מכאן, הדרך קצרה אל 'גאון כדורגל', וכבר

גאונות היא תואר השמור רק לבעליו, לטובתנו

נשמע על 'גאון קולינרי'. אני לא מיתמם, יש טקטיקה ואסטרטגיה במשחקי ספורט, יש גם מיומנות בבישול אוכל. אבל להשתמש בסופרלטיבים ולהכתיר כתרים נשגבים לראשם של העוסקים במלאכה, זו הגזמה פראית.

אני יודע שזה קו דק, ולכן מן הסתם ההנהגה של כלל הציבור היא להתרחק מכל מה שאינו גידול אורגני של בית המדרש. אני מדבר על מי שמציץ בכל זאת. אם בגלל שהוא סקרן, ואם בגלל שסביבתו הטבעית מזמנת לו חרכי הצצה ואתגרי שעה: הכל בסדר, רק אל תלהב יתר על המידה.

עם עגל הזהב, אנחנו יודעים להתמודד. משה רבינו שרף אותו, טחן אותו ופיזר את אפרו. אבל המחולות, אומר רבינו חיים הלוי, המחולות - נשארו איתנו עד היום.

udbeny@gmail.com

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

את ארץ מגריהם אשר גרו בה...

בתי אונגריין, מאה שערים. תשע"ז

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברי לובארי ישיבת ענבים - לאורם של גדולי התורה

חלקי בקהילתי: רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

chelki.co.il helkioffice@gmail.com 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים עורר: אהוד בן יהודה

כותבים בקבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך בן ישראל, הרב דב הבלין, הרב שלמה

ליפשיץ הרב משה שמעון אופן, הרב זאב קצנלבוטן, ברוך יערי

עיצוב גרפי: נימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

מחלקת התוכן של 'חלקי בקהילתי' שמחה לבשר לכלל הציבור על מגוון תוכניות המיועדות לקהילות החרדים העובדים בכל אתר ואתר

מאגר ענק המכיל שלל תכנים בנושאים מגוונים
הרצאות בנושאי יהדות, אמונה, תורה ותפילה,
מוסר והנהגת האדם בחיי היום יום
הלכה למעשה, ידע תורני נרחב, וסקירות
היסטוריות של סוגיות מרתקות

לצד תוכניות לימוד מעשירות, ערבי גיבוש,
וסדרת מפגשים מחכימים בהתאמה
מדויקת לצרכי קהילתכם ואופי חבריה

מוזמנים לפנות למחלקת התוכן: 055-3390473

לרגל שבועות ה'שובבי"ם' 'חלקי בקהילתי' מגישה:

**סדרת שיעורים
מוסרטים בהלכות
טהרת הבית**

**המיועדת לחברי
קהילות חלקי,
בשפה ברורה ובנעימה
לרגל ימי שובבי"ם**

בכל מוצ"ש ישלח אליכם סרטון של שיעור
קצר בן 10 דקות בתוספת סיכום כתוב של

הרה"ג ר' אהרון דואר שליט"א,

מו"צ בבית ההוראה של הגאון
ר' עמרם פריד שיעסוק בהלכות אלו

לקבלת השיעור סרקו את הברקוד המצורף
או שלחו את המילה 'שובבי'ם' למספר 02-6260115